

Boekfragment 'Levi, Lola en de liefde' - Wilma Geldof

Levi staarde naar buiten. *Ik moet je wat vertellen.* Dát moest hij zeggen. Daarna, hoopte hij, zou de rest vanzelf volgen. Maar zodra hij naar Nicole keek, bleven de woorden steken in zijn keel. Ze was zo lief. Hij was bang dat hij het nooit zou kunnen uitmaken.

'Drie maanden verkering hebben we,' zei ze opnieuw. Met haar hoofd rustend in haar handen keek ze naar hem.

Levi keek haar kort aan. 'Ja.'

Deed ze maar iets verschrikkelijk naars, dacht hij. Zodat hij een reden had om het uit te maken.

Ze lachte naar hem. Hij zuchtte, en glimlachte terug. Wat kon hij anders? Daarna richtte hij zijn blik weer op het schoolplein. Er was een drukkend gevoel in zijn hoofd en in zijn borst. Nicole leek een steeds strakkere strop om zijn nek.

Hij voelde dat ze met een intense blik naar hem bleef kijken, maar deed alsof hij het niet doorhad. Op het plein zag hij een grote wirwar van meiden. Daar moest Lola zijn. Ze was nooit moeilijk te vinden. Je keek gewoon waar zich de grootste groep meiden bevond.

'Drie maanden. En nog steeds vind ik je leuk.' Met een vinger streek ze over zijn gezicht. 'Leuker dan leuk.'

Hou op, dacht hij, hou alsjeblieft op.

Op het plein kwam beweging in de groep meiden. Er klonk gejoel en geschreeuw. Ja hoor, daar zag hij Lola. Zodra hij haar opmerkte, gebeurde er iets in hem. Zijn lichaam werd pap, zijn mond werd droog. Even dacht hij dat zij hem ook zag en zijn mond trok in een grimas.

'Moet je daar om lachen?' vroeg Nicole. 'Oh! Je kleurt, schatje!'

Ze omhelsde hem. Hij voelde haar zachte blonde haren en rook haar shampoo. Vanille. Zo bekend, zo vertrouwd, zo lief. En tegelijk was ze een vreemde geworden sinds hij haar niet meer wilde. Ze hield hem vast en zoende hem in zijn nek. Kappen! dacht hij en trok zijn hoofd terug. Ze liet hem los.

'Is er wat?'

Levi zweeg en schoof zijn stoel een eindje van haar vandaan.

'Wat is er?'

'Levi!' Lola's stem schalde door de kantine.

(...)

'Iedereen mag het weten. Ja toch?' Lachend ging Lola bij hem op schoot zitten en sloeg een arm om zijn nek.